

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை - 65வது கூட்டாட்சி - (2010-2011)

95 இல் பதிவாக்கப் பட்ட ஒரு கவிதையைத் தொகுதி ஆறாவது வரடங்கள் கடந்து ஏழாவது வரடம் என்கரம் வந்து குந்தியதில் எனக்கு நிறையவே மகிழ்ச்சி.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை, கவிதையைத் தொகுப்பின் தலைப்பே ஒரு கவிதை போல, ஆனால் சோகத்ததைத் தனக்குள்ளே நிரப்பி வதைத் திருப்பது போன்றதொரு பிரமையை எனக்குள் தோற்றுவித்தது.

சிறிய தொகுப்பு ஆனாலும் தனக்குள்ளே புலம்பெயர் அவலங்களையும், புலம்பெயர் மறுத்த நினைவுகளையும் நிறைத்து வதைத் திருக்கிறது தொகுப்பு. இக்கவிதையைத் தொகுப்பு, இருப்பை இடம் பெயர்த்து சுவைக்கு மாற்றி விட்டு, அங்கு விருப்போடு அமர முடியாத தவிக்கும் ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை கவிதைகளால் தொகுக்கப் பட்டதுள்ளது.

1995 இல் பதிக்கப் பட்ட இத் தொகுப்புகான முகவரையை அ.மார்க்ஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

தற்போதைய புலம்பெயர் தமிழர்களின் நிலையை விட ஆரம்பகாலப் புலம்பெயர் தமிழர்களின் நிலை பரிதாபத்துக்கு உரியதாகவே இருந்தது. அதை நான் முன்பும் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய புலம்பெயர் தமிழர்களில் இந்தக் கவிதையைத் தொகுப்பின் கவிதைகளைப் புணர்த்த பாலமோகன் ஆகிய ரவி அவர்களும் ஒருவர் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. புலம்பெயர்வு அவர்களுக்கு ஒரு புயலையே ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

சொந்த மண்ணின் நினைவுகள் அவரையெல்லாம் அலகைக் கழித்திருப்பது அவர் வடித்த கவிதைகளின் வீச்சில் தெரிகிறது. மிகவும் தரமான கவிதைகள். இன்னதென்று பிரித்துச் சொல்ல முடியாத படியான ஒரு ஆழந்த தரேச்சியும் நிறைவான வளமும் அவர் கவிதை நடையில் தெரிகிறது.

அவர் கவிதைகளை வாசிக்கும் போது, நீண்ட நாட்களாகக் கவிதை எழுதுவதையே மறந்து உறங்கியிருந்த எனது கற்பனைப் பறவை மெல்ல இறங்கி விரிக்க எத்தனிக்கிறது. உறந்து போயிருந்த என் பனோமலை மீண்டும் உற்றுநெருக்கத் தொடங்குவது போல ஒரு ஆனந்தம் எனக்குள். ஏதோ ஒரு சக்தி அவர் கவிதைகளுக்குள் இருப்பதை என்னால் உணர முடிகிறது. அதை எழுத்தில் வடிக்கத்தான் என்னால் முடியவில்லை. எழுத்தார்வமும், வாசிப்புத் தாகமும் கொண்டவர்கள் கண்டிப்பாக இத் தொகுப்பை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

ரவி தன்னுரையில் இப்படிச் சொல்கிறார்,

"இது எனது முதல் கவிதையைத் தொகுதி. சும்மா ஐந்து ஆண்டு கால

